

Idén nyáron is megrendezésre került a KöMaL nyári fizikatábora (ezúttal a 13., de ez nekünk szerencsét hozott). Bizonyos dolgok nem változnak, vannak azonban, amik igen. A tábor időtartama megrövidült egy kissé, és helyszínt is váltottunk. Szakítva az utóbbi évek gyakorlatával idén nem Békéscsabán, hanem Bükk-szentkeresztben gyűltek össze az ország legnagyobb középiskolás koponyái, hogy együtt küzdhessenek meg a nehézségekkel. A hétfő délutántól szombat délig tartó felhőtlen szórakozásban vendégül látott minket a két szervező tanár: *Részeg Anna* és *Gnädig Péter*; újra köztünk volt *Kocsis Vili* és *Petrovszki Judit*, természetesen ismét hajcsárként. Továbbá magunk mellett tudhattuk az egész diákolimpiai csapatot tokkal-vonóval együtt, úgymint: *Almási Gábort*, *Balogh Mátét*, *Lovas Lia Izabellát*, *Szalkai Balázst* és végül, de egyáltalán nem utolsó sorban *Szolnoki Lénárdot*. Őket a versenyre való felkészülésben *Tasnádi Tamás* segítette, akinek mindemellett még egy színvonalas előadásra is maradt energiája számunkra a Penrose-parkettákról. A tábor megrendezéséhez a Puskás Tivadar Távközlési Technikum és a MATFUND Alapítvány nyújtott anyagi segítséget, támogatásukat ezúton köszönjük.

Bár a körülmények helyenként kicsit nehezítették a munkát (értsd: nem voltak ott a szokásos mennyiségű felszerelések, könyvek stb.), de a szervezők és a táborozók is mindent megtettek annak érdekében, hogy ez ne okozzon túl nagy problémát. A szállás egyébként a falu szélén, egy „kis” völgyben volt, ezért a napi háromszori étkezéshez napi háromszor fel-le kellett másznunk a település felső részén található étteremhez. Az étel minősége kiváló volt (talán részben az előtte végzett mászás keltette ezt az érzetet), a mennyiségével azonban nem mindig voltunk kibékülve, mivel a föl-le túrázgatás közben rengeteg fizikai munkát végeztünk ahelyett, hogy fizikapéldákat oldottunk volna meg, ami lényegesen kevésbé veszi igénybe a szervezetet nyaktól lefelé. Emellé még egy szép kis túrát is kaptunk ajándékba, ami csütörtök este 9-től péntek hajnali fél 3-ig tartott. Azt nem tudnám megmondani, hogy mégis merre jártunk, de például a világitással akadt némi problémánk, bár a szentjánosbogarak készséggel álltak rendelkezésünkre, de sajnos nem tekinthetjük őket kielégítő fényforrásnak.

A feladatok kitzői persze idén is sziporkáztak. Volt pár ismerős és jónéhány új közöttük, de azt hiszem, a többségével sikerült megbirkóznunk. Eszközök hiányában a mérési feladatok kitalálása is kihívásnak bizonyult, de a szervezők ezt a problémát is hamar megoldották. Mivel a tábor lényegében csak 5 napig tartott, ezért már a megérkezésünk pillanatában kitaláltak számunkra egy kis mérési feladatot, jelesül, hogy a helybeliek által csak Boldogasszony köveként emlegetett hely „gyógyító hatása” magyarázható-e valamilyen anomáliával. Arra jutottunk, hogy ez a látogatók szempontjából lényegében mindegy, hiszen aki naponta megteszi azt a hosszú és meredek utat odáig, az nem csoda, hogy makkegészséges.

A táborban ezúttal két fős csapatok versenyeztek egymással, de a segítséget természetesen nem tagadtuk meg egymástól, ami jól mutatja a táborozók szellemiségét. Az eredményeket a péntek esti tábortűz mellett ismerhettük meg. Végző búcsúként egy játékos, négy fős csapatversenyt találtak ki a szervezők, amelyhez segédeszközként csak egy házi készítésű térképet kaptunk. Ennek segítségével túráztunk a tábor környékén, erdőben és mezőn, árkon-bokron keresztül. Útközben fizikai kérdésekre kellett megfelelő választ adni, mint például arra is, hogy hányal több főtétele van a termodinamikának, mint amennyi a második honalapító Árpád-házi királyunk nevében szereplő szám. Az egyik csapat ismert egy „rövidebb utat”, amellyel Bükk-szentkereszt helyett Lillafüreden kötött ki, majd a visszafelé vezető utat autóstoppal tette meg. Amikor az utolsó csapat is beérkezett a célba, a szervezőbizottság kihirdette az utolsó erőpróba (a kérdésekre adott jó válaszok számából és a túra menetidejéből egy bonyolult függvény alapján kiszámított) eredményét, majd az ebéd után búcsút vettünk egymástól és a tábortól, ahonnan mindenki jó élményekkel, győztesként tért haza.